

Nhận Lãnh Lời Hứa

Sự Dư Dật của Đức Chúa Trời bởi Derek Prince

Trong hai thư giảng trước trong loạt bài này, tôi đã trình bày một danh sách gồm năm nguyên tắc cơ bản liên quan đến sự cung ứng của Đức Chúa Trời.

1. Sự cung ứng của Đức Chúa Trời nằm trong những lời hứa của Ngài.
2. Những lời hứa là cơ nghiệp của chúng ta.
3. Những lời hứa của Đức Chúa Trời là sự bày tỏ ý muốn của Ngài.
4. Tất cả những lời hứa của Đức Chúa Trời đều ban cho chúng ta qua Đấng Christ.
5. Sự ứng nghiệm các lời hứa của Đức Chúa Trời không phụ thuộc vào hoàn cảnh của chúng ta, mà phụ thuộc vào việc chúng ta đáp ứng các điều kiện của Ngài.

Hai lời hứa cụ thể

Là một sự áp dụng thực tiễn của những nguyên tắc này, tôi muốn cùng bạn suy ngẫm về hai lời hứa cụ thể của Đức

Chúa Trời được tìm thấy trong sách Thi Thiên.

"Hỡi các thánh của Đức Giê-hô-va, hãy kính sợ Ngài! Vì người nào kính sợ Ngài chẳng thiếu thốn gì hết. Sự tử tở có thể thiếu thốn và đói khát, nhưng người nào tìm cầu Đức Giê-hô-va sẽ chẳng thiếu điều tốt lành nào." (Thi Thiên 34:9-10)

"Vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời là mặt trời và là cái khiên; Đức Giê-hô-va sẽ ban ân điển và vinh quang; Ngài sẽ chẳng từ chối điều tốt lành nào cho những người sống cuộc đời trọn vẹn." (Thi Thiên 84:11)

Cả hai đều là những lời hứa rõ ràng rằng Đức Chúa Trời sẽ cung ứng mọi điều tốt lành mà dân Ngài có thể cần đến. Tuy nhiên, trước khi chúng ta vội vàng nhận lấy những lời hứa ấy, hãy thực hiện bước hợp lý là xem xét các điều kiện kèm theo. Bỏ qua bước này là lý do khiến nhiều người đi lạc hướng. Họ nói: "Ồ, đó là một lời hứa tuyệt vời. Tôi muốn nhận lãnh điều đó", nhưng lại không dừng lại để xem xét các điều kiện. Phần lớn các lời hứa của Đức Chúa Trời đều có điều kiện: "Nếu con làm điều này—Ta sẽ làm điều kia."

Dĩ nhiên, có một số lời hứa của Đức Chúa Trời là vô điều kiện. Chẳng hạn như: “Trong những ngày sau rốt... Ta sẽ đổ Thánh Linh Ta trên mọi loài xác thịt” (Công vụ 2:17). Một ví dụ khác là lời hứa của Đức Chúa Trời về việc phục hồi dân Y-sơ-ra-ên. Đây là những lời hứa vô điều kiện của Đức Chúa Trời, gắn liền với một thời điểm nhất định. Có những lời hứa mà Đức Chúa Trời sẽ thực hiện một cách vô điều kiện khi Ngài thấy phù hợp. Tuy nhiên, phần lớn các lời hứa của Đức Chúa Trời là có điều kiện.

Các điều kiện

Trước khi chúng ta nhận lãnh những lời hứa được nêu trong các câu Kinh Thánh trên, chúng ta cần đưa ra một phân tích Kinh Thánh đơn giản để khám phá những điều kiện đi kèm với các lời hứa ấy, và nhớ rằng các lời hứa chỉ dành cho những ai đáp ứng các điều kiện đó. Khi kết hợp hai đoạn Kinh Thánh này, chúng ta thấy có tổng cộng ba điều kiện đơn giản được nêu ra. Bạn có thể nhận ra chúng không?

Chúng ta phải:

1. Kính sợ Chúa.
2. Tìm kiếm Chúa.
3. Sống ngay thẳng.

Nếu chúng ta đáp ứng được ba điều kiện này, thì Kinh Thánh nói rằng Đức Chúa Trời sẽ không từ chối bất cứ điều tốt lành nào khỏi chúng ta. Điều đó thật tuyệt vời, phải không?

Tuy nhiên, vẫn cần phải phân tích thêm theo phương diện lý luận. Từ khóa trong những lời hứa này là “tốt lành.” Đức Chúa Trời sẽ không từ chối bất cứ điều gì tốt lành đối với những ai đáp ứng các điều kiện của Ngài. Trước khi chúng ta quyết định rằng điều mình đang cầu xin nơi Đức Chúa Trời dựa trên những lời hứa này là “tốt lành,” chúng ta cần tự hỏi mình thêm hai câu hỏi nữa.

Trước hết, bản thân điều đó có tốt không? Hay nói theo thuật ngữ triết học, điều đó có hoàn toàn tốt không? Đây là yếu tố bất biến trong tình huống này. Một điều tốt một cách tuyệt đối thì luôn luôn tốt.

Tiếp đó, tuy nhiên, chúng ta cần tự hỏi: Điều đó có tốt cho mình trong hoàn cảnh cụ thể này không? Nói theo thuật ngữ triết học một lần nữa, điều đó có tốt một cách tương đối không? Đây chính là yếu tố thay đổi theo tình huống. Một điều vốn dĩ là tốt có thể lại không tốt cho chúng ta trong hoàn cảnh riêng của mình. Nói cách khác, nó có thể hoàn toàn tốt nhưng không tốt một cách tương đối.

Sự phân biệt giữa điều tuyệt đối tốt và điều tương đối tốt cần được xem xét theo chủ đề cụ thể. Kinh Thánh đánh giá

như thế nào về sự giàu có, của cải, dư dật và thịnh vượng? Bản chất của chúng có xấu không? Hay chúng tuyệt đối tốt?

Điều quan trọng nhất là chúng ta phải tự hỏi mình câu hỏi này và tìm ra một câu trả lời vừa khách quan vừa dựa trên Kinh Thánh. Trong bối cảnh của hầu hết các tín hữu Cơ Đốc, có một thái độ tôn giáo tồn tại cho rằng bất cứ điều gì dễ chịu thì chắc chắn là xấu. Ngược lại, bất cứ điều gì tốt cho bạn thì không thể nào đem lại sự vui thỏa. Thái độ đó đã được gieo vào chúng ta từ khi còn nhỏ, liên quan đến những loại thuốc mà chúng ta buộc phải uống: thuốc càng đắng thì càng có lợi cho sức khỏe!

Tôi biết điều này qua chính kinh nghiệm cá nhân của mình. Khi Chúa cứu tôi và làm báp-têm tôi trong Đức Thánh Linh, tôi đã trải qua một cuộc đấu tranh nội tâm dữ dội để thay đổi lối suy nghĩ vốn cho rằng: “Nếu bạn muốn trở thành một Cơ Đốc nhân, hãy chuẩn bị để chịu khổ.” Tôi từng nghe Pat Boone làm chứng về điều tương tự. Khi còn là học sinh trung học, ông đã đi đến kết luận rằng nếu mình trở thành một Cơ Đốc nhân tận hiến, thì điều đó đồng nghĩa với bảy mươi năm đau khổ rồi mới đến thiên đàng. Và ông đã không chắc rằng thiên đàng có đáng so với bảy mươi năm đau khổ ấy hay không!

Tốt hay xấu?

Những câu hỏi tôi muốn đặt ra trong bức thư này là: “Nghèo khó là tốt hay xấu?” “Giàu có là tốt hay xấu?” Thay vì đưa ra câu trả lời dựa trên cảm xúc hay truyền thống tôn giáo, tôi mong muốn một câu trả lời hợp lý, khách quan và dựa trên Kinh Thánh—một câu trả lời có thể tạo ra ảnh hưởng quyết định đến cách chúng ta sống. Nếu giàu có là điều xấu, chúng ta nên tách mình khỏi nó và không tham gia vào bất kỳ hoạt động hay quá trình nào tạo ra của cải. Tuy nhiên, tôi xác tín rằng Kinh Thánh rõ ràng và nhất quán đưa ra câu trả lời ngược lại: giàu có, hay của cải, về bản chất là tuyệt đối tốt. Có rất nhiều phân đoạn Kinh Thánh mà chúng ta có thể dùng để minh chứng cho kết luận này, nhưng tôi chỉ xin đề cập đến một vài đoạn tiêu biểu.

Điều đầu tiên là Khải Huyền 5:12. Trong câu này, các thiên sứ, các sinh vật và toàn thể đạo binh trên trời đều cất tiếng. Họ bày tỏ sự đồng thuận tuyệt đối của cả thiên đàng, và sự đánh giá của họ là hoàn toàn chính xác, không bao giờ thay đổi. Họ lớn tiếng hát rằng:

**“Chiên Con [Chúa Giê-xu] đã bị giết xức
đáng được uy quyền, giàu có, khôn ngoan,
uy lực, tôn trọng, vinh quang và ca ngợi!”**

Tôi tin chắc rằng tất cả bảy điều đó đều vốn là tốt lành, và tất cả đều thuộc về Chúa Giê-xu Christ đời đời. Điều thứ hai được nhắc đến ở đây là sự giàu có. Chúng ta hãy xem những điều còn lại: uy quyền, khôn ngoan, uy lực, tôn trọng, vinh quang, ca ngợi. Như vậy, sự giàu có được xếp vào một nhóm rất tốt lành, phải không? Tất cả bảy điều này đều tuyệt đối tốt lành.

Mặt khác, hầu như tất cả những điều đó đều có thể bị lạm dụng và sử dụng sai mục đích. Rõ ràng, uy quyền có thể bị lạm dụng và sử dụng sai, và điều đó thường xuyên xảy ra. Uy lực, sự giàu có, sự khôn ngoan—chúng cũng có thể bị lạm dụng. Tôi tin rằng Sa-lô-môn là một ví dụ về một người có sự khôn ngoan phi thường nhưng đã sử dụng sai điều đó, vì cuối cùng ông đã rơi vào tội thờ thần tượng. Việc một điều gì đó tự nó là tuyệt đối tốt không có nghĩa là nó không thể bị lạm dụng hoặc sử dụng sai. Nhưng chúng ta sẽ rất đại dốt nếu từ chối điều đó chỉ vì nó có thể bị lạm dụng.

Và tuy vậy, đây lại là một trong những chiến thuật ưa thích của Sa-tan—khiến chúng ta từ chối điều tốt lành chỉ vì chúng ta đã thấy nó bị lạm dụng. Ví dụ, tôi đã làm việc tại Đông Phi trong năm năm với một tổ chức truyền giáo Ngũ Tuần có trụ sở tại Canada. Sau khoảng một năm, tôi nhận ra rằng họ hầu như không bao giờ thực hành bất kỳ ân tứ nào của Thánh Linh. Vì vậy, tôi hỏi: “Tại sao chúng ta không có các ân tứ của Thánh Linh hành động?” Họ trả lời: “Ồ, ở Canada, những ân tứ đó đã bị lạm dụng.” Nhưng điều đó đâu có hợp lý! Nếu chúng đã bị lạm dụng thì sao? Có phải điều đó có nghĩa là chúng ta không nên sử dụng chúng nữa không?

Nếu đó là lý do đủ để chúng ta không nhận lấy sự cung ứng của Đức Chúa Trời, thì sẽ chẳng còn điều gì tốt lành dành cho chúng ta, vì ma quỷ luôn có thể tìm ra người để lạm dụng bất cứ điều tốt lành nào. Thế mà vô số Cơ Đốc nhân lại bị ảnh hưởng bởi lối suy nghĩ này đến mức họ không còn nhận lấy những điều tốt lành vốn thuộc về họ một cách chính đáng chỉ vì ai đó đã lạm dụng nó. Về phần tôi, tôi không thể chấp nhận kiểu lý luận như vậy. Dù cả thế giới có lạm dụng sự giàu có đi nữa! Nếu điều đó là tốt lành, tôi muốn có nó! Cũng vậy đối với sự khôn ngoan, uy quyền, uy lực, tôn trọng, vinh quang hay ca ngợi.

Nguồn cung ứng nơi Đức Chúa Trời

Một yếu tố quan trọng khi đánh giá một điều gì đó là xác định nguồn gốc của nó. Trong 1 Sử Ký 29:12, Đa-vít cầu nguyện với Chúa và nói rất đơn giản: “Cả sự giàu có và vinh quang đều do Chúa mà đến”. Vậy nguồn gốc tối thượng của sự giàu có và vinh quang là gì? Chính là Đức Chúa Trời!

Chúng ta cần nắm vững lẽ thật Kinh Thánh này: Đức Chúa Trời là nguồn gốc tối thượng của sự giàu có và vinh quang. Bất cứ điều gì xuất phát từ Đức Chúa Trời đều phải là điều vốn tốt lành. Có nhiều đoạn khác trong sách Sử Ký xác nhận điều này, nhưng chúng ta sẽ không xem xét ở đây. Thay vào đó, chúng ta sẽ xem một đoạn song song trong Phục Truyền 8:18:

“Nhưng phải tưởng nhớ Giê-hô-va Đức Chúa Trời của anh em, vì chính Ngài là Đấng ban cho anh em sức lực tạo dựng cơ đồ này, để thực hiện giao ước mà Ngài đã thề với tổ phụ anh em, như Ngài đang làm ngày nay.”

Chính Đức Chúa Trời ban cho chúng ta quyền năng để làm ra của cải. Nhiều người đã lạm dụng quyền năng ấy, nhưng nó đến từ Đức Chúa Trời. Tại sao Đức Chúa Trời lại ban điều đó cho dân Ngài? “Để Ngài lập vững giao ước của Ngài.” Đó là một phần trong sự cam kết giao ước của Đức Chúa Trời đối với dân Ngài. Vậy nên, chúng ta hãy tập chú vào sự thành tín giữ giao ước của Đức Chúa Trời, thay vì nhìn vào sự vô tín của con người, những người thường lạm dụng quyền năng mà Đức Chúa Trời đã ban cho họ.

Khi tôi quan sát những người giàu có, tôi nhận thấy rõ ràng rằng sự giàu có không chủ yếu dựa vào trình độ học vấn của họ. Nhiều người có học thức lại thất bại về tài chính, trong khi những người khác, thậm chí không biết chữ, lại trở nên rất giàu có.

Có một người đàn ông ở Anh cách đây vài năm đã được phỏng vấn và đăng trên báo. Ông không biết đọc hay viết, nên đã xin việc làm lao công. Họ nói: “Ông rất phù hợp. Chỉ cần ký tên vào đơn xin việc này.” Nhưng ông trả lời: “Tôi không thể ký tên—tôi không biết viết.” Vì vậy, họ đã từ chối không nhận ông vào làm.

Sau khi bị từ chối công việc lao công, ông bắt đầu bán xì gà. Kết quả là ông đã trở thành triệu phú. Người phỏng vấn ông nói: “Thật đáng kinh ngạc! Ông thậm chí không biết ký tên mình mà lại trở thành triệu phú. Hãy thử nghĩ xem ông sẽ là gì nếu biết ký tên!” Người đàn ông đáp: “Tôi sẽ làm lao công!”

Nếu bạn suy nghĩ về những người giàu có mà bạn biết, bạn sẽ nhận thấy rằng sự giàu có không nhất thiết đi đôi với trình độ học vấn. Những người tưởng chừng như không thể lại trở nên giàu có. Chắc chắn có một số nguyên tắc chung áp dụng cho điều này. Tuy nhiên, khả năng làm giàu không thể giải thích hoàn toàn bằng các yếu tố tự nhiên. Cuối cùng, nguồn gốc của sự giàu có là từ Đức Chúa Trời.

Yếu tố vâng phục

Điều này dẫn chúng ta đến một nguyên tắc căn bản được nhấn mạnh xuyên suốt Kinh Thánh: Vâng phục Đức Chúa Trời đem lại sự thịnh vượng và dư dật. Hãy xem, chẳng hạn, những gì Đức Chúa Trời phán trong Phục Truyền chương 28. Chương này được chia thành hai phần. Phần thứ nhất, từ câu 1 đến câu 14, liệt kê những phước lành dành cho những ai vâng phục Đức Chúa Trời. Phần thứ hai, từ câu 15 đến câu 68, liệt kê những sự rủa sả dành cho những ai không vâng phục Ngài. Chúng ta sẽ cùng xem xét cả hai phần—trước hết là những phước lành, rồi đến những sự rủa sả.

Nhưng trước khi chúng ta làm điều đó, chúng ta cần hiểu rõ yêu cầu đầu tiên và thiết yếu của sự vâng lời. Điều này được nêu rõ trong những lời mở đầu của chương:

“Nếu anh em thật lòng lắng nghe tiếng phán của Giê-hô-va Đức Chúa Trời” (Phục Truyền 28:1)

Sự vâng lời bắt đầu bằng việc lắng nghe tiếng phán của Đức Chúa Trời. Ngược lại, chúng ta thấy trong câu 15, là câu mở đầu danh sách các lời rủa sả, rằng sự không vâng lời bắt đầu bằng điều hoàn toàn trái ngược: “Nhưng nếu anh em không nghe theo tiếng phán của Giê-hô-va Đức Chúa Trời” (VIE2010). Như vậy, đây chính là điểm mà hai con đường tách biệt nhau.

Con đường dẫn đến mọi phước lành bắt đầu khi chúng ta lắng nghe tiếng Chúa; còn con đường dẫn đến mọi sự rủa sả bắt đầu khi chúng ta không lắng nghe tiếng Chúa.

Nguyên tắc này xuyên suốt toàn bộ Kinh Thánh. Trong Giê-rê-mi 7:23, Chúa phán với dân Y-sơ-ra-ên về điều Ngài, là Đức Chúa Trời của họ, đòi hỏi nơi họ:

“Hãy nghe tiếng Ta thì Ta sẽ làm Đức Chúa Trời các ngươi và các ngươi sẽ làm dân Ta.”

Điều gì phân biệt dân sự của Đức Chúa Trời? Đơn giản là họ vâng theo tiếng Ngài. Nguyên tắc này được gìn giữ và tiếp nối trong Tân Ước. Chúa Giê-xu phán: “Chiên Ta nghe tiếng Ta, Ta biết chúng và chúng theo Ta.” (Giăng 10:27). Đây là dấu hiệu thiết yếu của những người thật sự thuộc về Chúa Giê-xu: Họ nghe tiếng Ngài và vì thế theo Ngài. Sau cùng, tất cả đều tùy thuộc vào việc chúng ta có nghe được tiếng Đức Chúa Trời hay không.

Bây giờ, chúng ta hãy cùng xem danh sách những phước lành dành cho sự vâng lời, bắt đầu từ Phục Truyền 28:2:

“Mọi phước lành sau đây sẽ giáng trên anh em nếu anh em lắng nghe tiếng Giê-hô-va Đức Chúa Trời của anh em: Anh em sẽ được ban phước trong thành cũng như ngoài đồng ruộng. Bông trái của thân thể anh em, hoa quả của đất đai anh em, bầy con của đàn gia súc, và cả chiên con lẫn bò con của anh em đều sẽ được ban phước. Cái giò và thùng nhồi bột của anh em đều sẽ được ban phước!...Đức Giê-hô-va sẽ truyền cho phước lành đến với anh em trong kho lúa và trong mọi công việc của tay anh em. Ngài sẽ ban phước cho anh em trong xứ mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời ban cho anh em... Đức Giê-hô-va sẽ làm cho anh em thịnh vượng, bông trái của thân thể anh em, bầy con của đàn gia súc, hoa quả của đất ruộng anh em sẽ được dồi dào trong xứ mà Ngài sẽ ban cho anh em theo lời thề với các tổ phụ. Đức Giê-hô-va sẽ mở kho báu từ trời của Ngài cho anh em, ban mưa đúng mùa trên đất đai anh em và ban phước cho mọi công việc của tay anh em.” (các câu 2–5, 8, 11–12)

Hãy chú ý đến tính bao quát của những cụm từ được sử dụng: “mọi công việc của tay anh em”. Chính cách diễn đạt bao quát này cũng được lặp lại trong Phục Truyền 29:9:

“Vậy anh em phải tuân giữ và thực hành những lời của giao ước này để anh em được thành công trong mọi việc anh em làm.”

Những phước lành được hứa ban tỉ lệ chính xác với mức độ vâng phục mà Chúa đòi hỏi. Sự vâng phục trọn vẹn đem lại phước lành trọn vẹn. Điều này không loại trừ lĩnh vực nào trong đời sống chúng ta. Không còn chỗ cho sự thất bại, nản lòng hay bị khuất phục. Chỉ còn chỗ cho thành công mà thôi.

Bây giờ, chúng ta hãy cùng nhìn qua điều ngược lại—những sự rủa sả dành cho sự không vâng phục.

“Nhưng nếu anh em không nghe theo tiếng phán của Giê-hô-va Đức Chúa Trời,... thì

những lời nguyện rửa sẽ giáng trên anh em và đuổi kịp anh em” (Phục Truyền 28:15)

Chúng ta đã thấy rằng điểm khởi đầu căn bản của sự xa cách Đức Chúa Trời chính là không nghe theo tiếng Ngài. Nếu chúng ta xem xét lịch sử của những cá nhân, bộ tộc hoặc các dân tộc đã rời xa Đức Chúa Trời, thì điều đó luôn bắt đầu từ đây. Họ ngừng lắng nghe. Thường thì sự khởi đầu rất tinh vi và khó nhận biết. Chúng ta vẫn có thể giữ được vẻ ngoài tuân theo các mạng lệnh của Đức Chúa Trời trong một thời gian dài sau khi thực sự đã ngừng lắng nghe Ngài. Nhưng nếu chúng ta truy nguyên các vấn đề của mình về tận gốc rễ, chúng đều bắt đầu từ lúc chúng ta không còn lắng nghe Đức Chúa Trời nữa.

Danh sách các sự rửa sà rất dài, nhưng điều liên quan trực tiếp đến chủ đề của chúng ta được nêu ở câu 29: “Đang giữa trưa mà anh em quờ quạng như người mù trong đêm tối. Anh em bị thất bại trong công việc mình”. Kinh Thánh vốn luôn nhất quán. Cũng như sự thịnh vượng là một phước lành, thì thất bại là một sự rửa sà. Khía cạnh này của sự rửa sà được mô tả rõ ràng hơn nữa ở các câu 47 và 48:

“Bởi vì người đã không phục vụ CHÚA, Đức Chúa Trời của người, với lòng vui mừng và hân hoan, giữa lúc dư dật mọi điều.” (câu 47)

Chúng ta hãy dừng lại ở đây một chút và lưu ý rằng câu Kinh Thánh này bày tỏ ý muốn tích cực của Đức Chúa Trời dành cho dân Ngài—đó là chúng ta phục vụ Ngài với niềm vui mừng và hân hoan vì sự dư dật mọi điều. Tuy nhiên, nếu vì vô tín và không vâng phục mà chúng ta không bước vào ý muốn tích cực của Đức Chúa Trời, thì sự lựa chọn tiêu cực sẽ được trình bày cho chúng ta ở câu tiếp theo:

“nên trong cảnh đói khát, trần truồng và thiếu thốn mọi thứ, anh em phải phục dịch kẻ thù mà Đức Giê-hô-va sai đến đánh anh em.” (câu 48)

Hãy dừng một lát để đọc danh sách đó: đói, khát, trần truồng và thiếu thốn mọi thứ. Hãy hình dung điều đó. Không có thức ăn, không có nước uống, không có quần áo, không có gì cả. Tóm lại chỉ bằng một từ: Nghèo đói! Thật ra, tôi muốn nói: nghèo đói một cách tuyệt đối. Vậy đó là gì—một sự rửa sà hay một phước lành? Câu trả lời là, nghèo đói tuyệt đối là một sự rửa sà.

Trong lá thư tiếp theo trong loạt bài này, chúng ta sẽ cùng tìm hiểu cách Chúa Giê-xu đã xử lý lời rửa sà nghèo đói thay cho chúng ta, để chúng ta có thể được giải phóng hoàn toàn khỏi những ảnh hưởng của nó.

Thư giảng dạy

Bản Chép Lại: TL-L074-100-VIE

Cập nhật lần cuối: 24 Sept 2026

Trang web: Derekprince.com/vi/resources

"Vác thập giá của chúng
ta có nghĩa là đầu hàng ý
chí của chúng ta."

Derek Prince

Derekprince.com/vi/resources